Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tem inhunc mundum. Respondit asterius dicens. Si il
luminat omnem hominem. m probabo si ds uerum aut fal
lacia tua extinguo. Habeo filia adoptiua quae acu
nabulis diligens ante duos annos ceca facta est ip
sam adducam ad te. et dum curata fuerit. omia quecuq
precepis facia. Respondit valentinus. In nomine pa
tris et filii et spis sci adduc eam ad me. Currens vero aste
rius anxiando adduxit puellam cecam. Cleuans autem
oculos beatus Valentinus in celum cum lacrimis dicens.
Ds omps pater dni nri ihu xi pater mideriarum qui misisti fi
lium tuum dnm nrm ut nos de tenebris aduersa luce
perducerest. te inuoco ego peccator indignus qui oms
animas saluas et nemine uis perire. precor quo mideam
tua. ut cognoscant oms qia tu es ds pater omnium. qui
ceco nato oculos aperuisti. et ia ferente lazarum mo
numento resuscitasti. te inuoco qui lumen uerum es. et dns
omnium potestatum. ut respicere dignaeris super hanc
famulam tuam. et illuminare eam lumine scientie tue.
Et mox posuit manum suam super oculos eius dicens.
Oni ihu xpe illumina famulam tuam. qui es lumen
uerum. Et cum hoc dixisset. apti sunt oculi eius. Qd cum au
disset asterius cecidit cum uxore sua ad pedes beati
Valentini. et ita aiebant dicentes. Expm pque lu
men cognouimus qd uis fac ut saluentur animae nrae.
Respondit Valentinus. Ergo facite qd dico. ut si exto
to corde credatis. efringite omia idola et ieiuna